

Sygn. akt VI GC 2705/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk	

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w G.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w G. kwotę 13 295,55 złotych (trzydzieści tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 09 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w G. kwotę 4 283 złotych (cztery tysiące dwieście osiemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2705/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 03 października 2018 roku powód Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 13 307 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 09 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony zawarły ustną umowę, na podstawie której pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zobowiązał się do wycinki rosnących na nieruchomości powoda drzew, na wycinkę których powód otrzymał zgodę, a która to zgoda nie dotyczyła czereśni ptasich. W dniu 19 września 2017 roku powód otrzymał decyzję Prezydenta Miasta G. nakładającą na niego administracyjną karę pieniężną w kwocie 13 295,55 złotych za usunięcie 6 sztuk czereśni ptasiej bez wymaganego zezwolenia. Strona powodowa złożyła odwołanie od powyższej decyzji, jednakże z uchybieniem terminu ze względu na nieobecność prezesa zarządu spółdzielni z powodu śmierci jej matki. Powód wezwał pozwanego do zapłaty powyższej kwoty, jednakże pozwany odmówił jej

uiszczenia wskazując, że usunął drzewka nieobjęte wymogiem uzyskania decyzji na ich usunięcie, zaś to z powodu złożenia odwołania po terminie wyniknął obowiązek zapłaty kary pieniężnej.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 11 października 2018 roku w sprawie o sygn. VI GNc 6827/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że niezasadnie uznano, że to pozwany ponosi odpowiedzialność za nałożenie na powoda administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy to strona powodowa złożyła odwołanie po terminie, wobec czego jej nałożenie nastąpiło w istocie w wyniku niedowolań się, zaś sama decyzja dotyczy działki numer (...), podczas gdy faktura za wycinkę drzew odnosi się do innej działki, tj. działki numer (...). Nadto pozwany wskazał, że art. 415 k.c. nie znajduje w sprawie zastosowania, albowiem strony związane były umową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) z siedzibą w G. jest właścicielem działki numer (...) (poprzedni numer (...)). W stosunku do tej nieruchomości toczyło się postępowanie dotyczące wydania decyzji o warunkach jej zabudowy, albowiem spółdzielnia zamierzała działkę albo samodzielnie zabudować albo sprzedać. W związku z tym spółdzielnia postanowiła również o uporządkowaniu tej działki poprzez wykonanie jej pielęgnacji, czyli usunięcia niepotrzebnej roślinności, w tym drzew.

Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) z siedzibą w G. zleciła D. C. – poleconej przez R. D. – prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. – dokonanie inwentaryzacji drzew na przedmiotowej działce, które spółdzielnia chciała wyciąć, a na wycinkę których wymagane było zezwolenie.

Na podstawie powyższej inwentaryzacji Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) z siedzibą w G. uzyskała zezwolenie na wycięcie wskazanych tam drzew, za wyjątkiem jednego, od wycięcia którego spółdzielnia ostatecznie odstąpiła.

inwentaryzacja zieleni – k. 21-24 akt, zeznania prezesa zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej im. C. N. z siedzibą w G. L. Ż. – protokół rozprawy z dnia 12 kwietnia 2019 roku – k. 79-82 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:22:41-00:39:46)

Po uzyskaniu powyższego zezwolenia Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) z siedzibą w G. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. ustną umowę, na podstawie której spółdzielnia zleciła uporządkowanie działki, tj. wycięcie niepotrzebnej roślinności, w tym drzew, na które uzyskano zezwolenie.

Pod koniec 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wyciął rosnące na działce numer (...) drzewa zgodnie z treścią pozwolenia. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wyciął również krzewy porastające tę nieruchomość oraz inne drzewa wskazane na zlecenie tej spółki przez leśnika W. M., a których wycięcie miało nie wymagać uprzedniego uzyskania zezwolenia.

zeznania prezesa zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej im. C. N. z siedzibą w G. L. Ż. – protokół rozprawy z dnia 12 kwietnia 2019 roku – k. 79-82 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:22:41-00:39:46), zeznania prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. R. D. – protokół rozprawy z dnia 12 kwietnia 2019 roku – k. 79-82 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:56-00:14:26)

Wśród wyciętych przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. drzew, innych niż objęte uzyskanym pozwoleniem, było sześć sztuk drzew gatunku czereśni ptasiej.

decyzja Prezydenta Miasta G. z dnia 13 września 2017 roku w sprawie o sygn. akt ROK.6132.58.2015.ŁZ – k. 17-19 akt, zeznania prezesa zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej im. C. N. z siedzibą w G. L. Ż. – protokół rozprawy z dnia 12 kwietnia 2019 roku – k. 79-82 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:22:41-00:39:46), zeznania prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. R. D. – protokół rozprawy z dnia 12 kwietnia 2019 roku – k. 79-82 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:56-00:14:26)

W związku z przeprowadzonym postępowaniem Prezydent Miasta G. decyzją z dnia 13 września 2017 roku wydaną w sprawie o sygn. akt ROK.6132.58.2015.ŁZ wymierzył Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w G. karę pieniężną w kwocie 13 295,55 złotych za usunięcie z nieruchomości stanowiącej działkę numer (...) sześciu sztuk rosnących tam drzew czereśni ptasiej bez wymaganego zezwolenia, w uzasadnieniu wskazując, że drzewa te błędnie zostały uznane za drzewa owocowe. Nadto w decyzji wskazano, że w związku z tym bez znaczenia pozostaje, że drzewa te rosły na działce budowlanej, która nie jest terenem zieleni oraz nie jest objęta ochroną konserwatorską.

Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) z siedzibą w G. złożyła odwołanie od powyższej decyzji, jednakże po terminie.

Decyzja z dnia 13 września 2017 roku wydana w sprawie o sygn. akt ROK.6132.58.2015.ŁZ jest ostateczna.

decyzja Prezydenta Miasta G. z dnia 13 września 2017 roku w sprawie o sygn. akt ROK.6132.58.2015.ŁZ – k. 17-19 akt, zeznania prezesa zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej im. C. N. z siedzibą w G. L. Ź. – protokół rozprawy z dnia 12 kwietnia 2019 roku – k. 79-82 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:22:41-00:39:46), zeznania prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. R. D. – protokół rozprawy z dnia 12 kwietnia 2019 roku – k. 79-82 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:56-00:14:26)

Pismem z dnia 07 maja 2018 roku Prezydent Miasta G. wezwał Spółdzielnię Mieszkaniową im. (...) z siedzibą w G. do uiszczenia kwoty 13 295,55 złotych tytułem należności głównej, kwoty 585,73 złotych tytułem odsetek za zwłokę oraz kwoty 11,60 złotych tytułem kosztów upomnienia.

upomnienie – k. 25 akt

Pismem z dnia 10 lipca 2018 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) z siedzibą w G. wezwała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do zapłaty kwoty 13 307 złotych tytułem odszkodowania za szkodę, jaką spółdzielnia poniosła w związku z wycięciem sześciu sztuk drzew czereśni ptasiej bez wymaganego zezwolenia.

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i wydrukiem śledzenia przesyłki – k. 26-30 akt

W odpowiedzi na powyższe wezwanie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. pismem z dnia 10 sierpnia 2018 roku poinformował Spółdzielnię Mieszkaniową im. (...) z siedzibą w G., że wykonał operat stanu zieleni i zasadności ich usunięcia bez zezwolenia wskazując, że usunięte zostały drzewka nie objęte wymogiem uzyskania decyzji na ich usunięcie. Nadto wskazano, że z winy zarządu spółdzielni odwołanie złożono po terminie i nie mogło ono zostać z tego powodu rozpatrzone na korzyść spółdzielni, gdyż opinia biegłego sądowego jednoznacznie wskazuje, że nałożona kara jest niesłuszna, gdyż drzewka nie podlegały konieczności uzyskania zgody na ich wycięcie i znajdowały się na działce, którą przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową.

pismo – k. 31 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, w tym w postaci stanowiącej dokument urzędowy decyzji Prezydenta Miasta G. z dnia 13 września 2017 roku wydanej w sprawie o sygn. akt ROK.6132.58.2015.ŁZ, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania stron w zakresie, w jakim strony potwierdziły, że została przez nie zawarta ustna umowa obejmująca zlecenie wycięcia drzew na działce numer (...) objętych uzyskanym pozwoleniem oraz zlecenie dokonania uporządkowania roślinności znajdującej się na tej działce w pozostałym zakresie, tj. odnośnie krzewów i drzew nie wymagających uzyskania pozwolenia na ich wycięcie. Sąd za wiarygodne uznał także zeznania R. D. – prezesa zarządu pozwanego, który wskazał, że to na jego zlecenie leśnik W. M. oznaczał drzewa przeznaczone do

wycięcia, inne niż objęte uzyskanym pozwoleniem. Odnosnie natomiast podnoszonej przez R. D. – prezesa zarządu pozwanego okoliczności dotyczącej braku konieczności uzyskania zezwolenia na wycięcie drzew z gatunku czereśni ptasiej (bez względu na tego przyczynę, tj. to, czy stanowiły one drzewa owocowe oraz czy, że rosnąć miały na nieruchomości przeznaczonej pod zabudowę mieszkaniową), Sąd uznał to jedynie za prywatną ocenę pozwanego i polemikę z uzasadnieniem decyzji organu administracyjnego – Sąd miał bowiem na uwadze, że związany był ostateczną decyzją Prezydenta Miasta G., z której wynikało, że wyciętych zostało bez zezwolenia sześć sztuk drzew czereśni ptasiej. Jednocześnie na marginesie jedynie w tym miejscu wskazać należy, że okoliczność ilości, gatunku, jak też ich usunięcia przez pozwanego nie była w sprawie sporna.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W niniejszej sprawie powód Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 13 307 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 09 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem odszkodowania za szkodę, jaką poniósł powód – w postaci nałożonej na niego administracyjnej kary pieniężnej – przez to, że pozwany dokonał wycięcia rosnących na działce powoda drzew – czereśni ptasiej, bez wymaganego zezwolenia.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. podnosił, że to nie pozwany ponosi odpowiedzialność za nałożenie na powoda administracyjnej kary pieniężnej, albowiem to strona powodowa złożyła odwołanie po terminie, wobec czego jej nałożenie nastąpiło w wyniku niedowolania się, zaś sama decyzja dotyczy działki numer (...), podczas gdy faktura za wycinkę drzew odnosi się do innej działki, tj. działki numer (...). W tym miejscu wskazać należy odnosząc się do tego zarzutu, że jak wynika z treści pisma pełnomocnika powoda (k. 61-65 akt), nastąpiła zmiana numeracji działki, zaś do okoliczności tej pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w żaden sposób nie odniósł się, co Sąd ocenił po myśli art. 230 k.p.c.

Wśród warunków formalnych pozwu kodeks postępowania cywilnego nie wymienia przytoczenia podstawy prawnej przez wskazanie przez powoda przepisów, na których oparte jest żądanie, zgodnie bowiem z treścią art. 187 § 1 punkt 2 k.p.c. powód ma obowiązek wskazania tylko okoliczności faktycznych uzasadniających dochodzone roszczenie. Kwalifikacja prawna dochodzonego roszczenia należy zaś wyłącznie do Sądu. Podanie podstawy prawnej nie pozostaje jednakże bez znaczenia dla przebiegu i wyniku sprawy, ponieważ pośrednio określa także okoliczności faktyczne, ukierunkowuje całe postępowanie w sprawie, ma charakter pomocniczy w toku badania i ustalania podstawy faktycznej, aczkolwiek to ukierunkowanie nie może oznaczać formalnego związania Sądu wskazaną podstawą żądania (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 lutego 2002 roku, sygn. akt III CKN 182/01 oraz w wyroku z dnia 15 września 2004 roku, sygn. akt III CK 352/03). Dokonanie właściwej subsumpcji jest obowiązkiem Sądu, niezależnie bowiem od poglądów strony powodowej żądającej zasądzenia wskazanej w pozwie kwoty, to Sąd orzekający stwierdza, czy przytoczona (niesporna), bądź ustalona podstawa faktyczna uzasadnia zasądzenie świadczenia i w jakiej wysokości (red. A. Marciniak, K. Piasecki, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, Tom I, Warszawa 2014, s. 712v).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że strony łączyła umowa, której przedmiotem było wycięcie przez pozwanego drzew na działce numer (...) objętych uzyskanym pozwoleniem oraz dokonanie uporządkowania roślinności znajdującej się na tej działce w pozostałym zakresie, tj. odnośnie krzewów i drzew nie wymagających uzyskania pozwolenia na ich wycięcie. Niesporne było również, że w wykonaniu tej umowy pozwany dokonał wycięcia drzew objętych pozwoleniem oraz innych krzewów i drzew rosnących na tej działce, w tym sześciu sztuk czereśni ptasiej, a także że w związku z brakiem pozwolenia na usunięcie drzew tego gatunku – decyzją Prezydenta Miasta G. nałożono na powoda administracyjną karę pieniężną. Wreszcie okolicznością niesporną było, że powód wprawdzie złożył odwołanie od powyższej decyzji, jednakże z uwagi na niezachowanie terminu do jego wniesienia, decyzja stała się ostateczna.

W ocenie Sądu roszczenie powoda znajdowało zatem swoje oparcie w reżimie odpowiedzialności kontraktowej.

Zgodnie z treścią art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odszkodowanie za niewykonanie umowy dochodzone na podstawie tego przepisu jest świadczeniem mającym powetować szkodę spowodowaną niewłaściwym działaniem lub zaniechaniem dłużnika. Jest to więc roszczenie mające na celu wyrównanie uszczerbku wywołanego nieprawidłowym zachowaniem kontrahenta, a nie wymuszanie na nim zobowiązania zgodnie z treścią umowy. Odpowiedzialność odszkodowawcza dłużnika aktualizuje się jednakże tylko w przypadku spełnienia jej podstawowych przesłanek tj. niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, powstania po stronie wierzyciela szkody w znaczeniu uszczerbku majątkowego, istnienia związku przyczynowego pomiędzy niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą oraz stwierdzenia, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiada. Podkreślić przy tym należy, iż ciężar dowodu istnienia wyżej wymienionych przesłanek spoczywa na wierzycielu (tu – na powodzie). Dłużnik ponosi odpowiedzialność dopiero wtedy, gdy wierzyciel udowodni, iż na skutek nienależytego wykonania umowy poniósł szkodę, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z nienależytym wykonaniem umowy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2004 roku, sygn. akt I CK 281/04).

W ocenie Sądu powód Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) z siedzibą w G. sprostał powyższemu ciężarowi dowodu, zdołał bowiem wykazać, że pozwany nienależycie wykonał swoje zobowiązanie, albowiem dokonał – kierując się wskazaniem działającego na jego zlecenie W. M. – wycięcia drzew gatunku czereśni ptasiej uznając, że nie podlegały one konieczności uzyskania zgody na ich wycięcie, gdyż znajdowały się na działce, którą przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową.

Tymczasem, jak wynika z ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta G. z dnia 13 września 2017 roku wydanej w sprawie o sygn. akt ROK.6132.58.2015.ŁZ wymierzono Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w G. karę pieniężną w kwocie 13 295,55 złotych za usunięcie z nieruchomości stanowiącej działkę numer (...) sześciu sztuk rosnących tam drzew czereśni ptasiej bez wymaganego zezwolenia, w uzasadnieniu wskazując, że drzewa te błędnie zostały uznane za drzewa owocowe i w związku z tym bez znaczenia pozostaje, że drzewa te rosły na działce budowlanej, która nie jest terenem zieleni oraz nie jest objęta ochroną konserwatorską. Jednocześnie wskazać należy, że odnośnie powyższych okoliczności pozwany nie sformułował w sprzeciwie od nakazu zapłaty żadnych zarzutów, jak też w toku niniejszego postępowania nie zaoferował żadnych dowodów, z których wynikałoby, że wycięte drzewa gatunku czereśni ptasiej były drzewami owocowymi i że w chwili ich wycięcia działka była przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową.

Jednocześnie jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, w postępowaniu cywilnym Sądy nie są władne badać prawidłowości podjęcia decyzji administracyjnej, a w szczególności, czy istnieją przesłanki, które w świetle przepisów prawa materialnego stanowiły podstawę jej podjęcia. Decyzja administracyjna (ostateczna) jest bowiem wyrazem stanowiska organu administracji publicznej wiążącym Sądy w postępowaniu cywilnym (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 grudnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt I CSK 175/09 oraz z dnia 19 maja 2011 roku w sprawie o sygn. akt I CSK 202/11).

Powszechnie przyjmuje się zasadę uwzględniania przez Sądy powszechne skutków prawnych orzeczeń organów administracyjnych. Zasada ta ma swoje źródło w prawnym rozgraniczeniu drogi sądowej i drogi administracyjnej, czego wyrazem są przepisy art. 2 § 3 k.p.c. i art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 16 k.p.a. i art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., a także w idei podziału władz (art. 10 Konstytucji) oraz działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 09 października 2007 roku (sygn. akt III CZP 46/07) powyższa zasada doznaje ograniczenia jedynie w myśl koncepcji tzw. bezwzględnej nieważności decyzji administracyjnej, zgodnie z którą decyzja administracyjna nie może być uznawana za wywołującą skutki prawne pomimo jej formalnego nieuchylenia, jeśli jest dotknięta wadami, które godzą w samą jej istotę jako aktu administracyjnego. Do takich wad zalicza się brak organu powołanego do orzekania w określonej materii, niezastosowanie jakiegokolwiek procedury lub oczywiste naruszenie zasad postępowania administracyjnego, przy czym kompetencja sądu cywilnego nie obejmuje kontroli decyzji pod kątem innych wad, ponieważ ocena

dokonywana przez Sąd cywilny nie może utożsamiać się z czynnością instancji odwoławczej. Możliwość badania (a ściślej – kwestionowania) decyzji administracyjnej wyłącznie w ograniczonym zakresie w myśl wypracowanej w judykaturze Sądu Najwyższego koncepcji bezwzględnej nieważności (nieistnienia) decyzji administracyjnej stanowi jedyne odstępstwo od zasady związania Sądu cywilnego decyzją administracyjną (tamże).

Sąd w postępowaniu cywilnym nie jest więc uprawniony do kwestionowania decyzji administracyjnej, w szczególności – pod względem jej merytorycznej zasadności i jest nią związany także wówczas, gdy w ocenie Sądu decyzja jest wadliwa (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 28 września 1938 roku, sygn. akt C.I 1432/37, z dnia 04 listopada 1938 roku, sygn. akt C.II 1625/37, z dnia 27 września 1948 roku, sygn. akt C. 574/48, z dnia 02 stycznia 1962 roku, sygn. akt 4 CR 445/61, z dnia 12 maja 1964 roku, sygn. akt II CR 185/64, z dnia 06 marca 1967 roku, sygn. akt III CR 402/66, z dnia 03 lutego 1976 roku, sygn. akt II CR 732/75, z dnia 18 listopada 1982 roku, sygn. akt III CZP 26/82, z dnia 27 września 1991 roku, sygn. akt III CZP 90/91, z dnia 09 listopada 1994 roku, sygn. akt III CRN 36/94, z dnia 24 maja 1996 roku, sygn. akt I CRN 67/96, z dnia 30 czerwca 2000 roku, sygn. akt III CKN 268/00, z dnia 16 maja 2002 roku, sygn. akt IV CKN 1071/00, z dnia 12 marca 2004 roku, sygn. akt II CK 47/03, z dnia 28 lipca 2004 roku, sygn. akt III CK 29 6/03, z dnia 19 listopada 2004 roku, sygn. akt V CK 251/04, z dnia 30 stycznia 2007 roku, sygn. akt IV CSK 350/06).

W tej sytuacji nie budziło zatem wątpliwości Sądu, że pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nienależycie wykonał swoje zobowiązanie, którego przedmiotem było wycięcie przez pozwanego drzew na działce numer (...) objętych uzyskanym pozwoleniem oraz dokonanie uporządkowania roślinności znajdującej się na tej działce w pozostałym zakresie, tj. odnośnie krzewów i drzew nie wymagających uzyskania pozwolenia na ich wycięcie. Pozwany tymczasem dokonał wycięcia także sześciu sztuk drzew gatunku czereśni ptasiej błędnie uznając, że ich wycięcie również nie wymagało zezwolenia.

Odnosząc się do pozostałych przesłanek odpowiedzialności kontraktowej, w ocenie Sądu powód zdołał także wykazać, że wskutek nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego powód poniósł szkodę w wysokości nałożonej na niego kary pieniężnej w kwocie 13 295,55 złotych. W tym miejscu jednocześnie wskazać należy, że żądanie zasądzenia pozostałej kwoty 11,45 złotych nie znajduje żadnego uzasadnienia, w szczególności brak byłoby podstaw do obciążenia pozwanego kosztami upomnienia, w tym zakresie brak jest związku przyczynowego, albowiem to powód nie uiszczając w terminie nałożonej na niego kary spowodował wygenerowanie dodatkowych kosztów w postaci konieczności wysłania do niego upomnienia, za co jednakże pozwany nie może ponosić odpowiedzialności. Z powyższych względów w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Wykazany został zdaniem Sądu również i związek przyczynowy pomiędzy zaistnieniem szkody a zachowaniem pozwanego – to niewątpliwie niekwestionowane przez samego pozwanego dokonanie wycięcia przez niego spornych drzew było podstawą do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Przyczyną tego w żadnej mierze nie było zaś niezachowanie terminu do wniesienia odwołania, tylko błędne uznanie przez pozwanego, że przedmiotowe drzewa jako znajdujące się na nieruchomości budowlanej nie wymagają uzyskania pozwolenia na ich wycięcie, przy czym Sąd rozpoznający niniejszą sprawę nie jest uprawniony do dokonania oceny, czy argumenty przytoczone przez powoda w odwołaniu doprowadziłyby do zmiany przedmiotowej decyzji. Jedynie na marginesie wskazać należy, że powód nie miał obowiązku wnoszenia odwołania od decyzji, skorzystanie ze środka zaskarżenia jest prawem strony, a nie jej obowiązkiem, zaś wyczerpanie trybu odwoławczego nie jest warunkiem koniecznym do stwierdzenia, że zaistniały przesłanki odpowiedzialności z art. 471 k.c.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że żądanie pozwu byłoby również uzasadnione w świetle art. 415 k.c. Niewątpliwie bowiem gdyby uznać, że pozwany dokonując wycięcia drzew gatunku czereśni ptasiej – jako wymagających uzyskania zezwolenia na ich wycięcie – działał poza zakresem umowy zlecenia (która obejmowała wycięcie drzew z uzyskanego zezwolenia i wycięcie innych drzew nie wymagających uzyskania zezwolenia), to również i w tym przypadku wszystkie przesłanki, w tym bezprawność zachowania pozwanego i jego wina (błędna ocena) – zostały spełnione, co także czyniłoby żądanie powoda zasadnym (w tym samym zakresie).

Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie pierwszym wyroku na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w G. kwotę 13 295,55 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 09 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące powództwo za niezasadne (odnośnie kwoty 11,45 złotych oraz odnośnie odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych – odszkodowanie nie jest bowiem transakcją handlową) na podstawie powyżej powołanych przepisów w zw. z art. 1, art. 4 i art. 7 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) stosowanych a contrario Sąd w tym zakresie powództwo oddalił (punkt drugi wyroku).

Odnośnie kosztów procesu, to Sąd zważył, iż przepis art. 98 § 1 k.p.c. statuuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Przepis art. 100 k.p.c. wskazuje natomiast, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Niewątpliwie w niniejszej sprawie wskazać należy, że powód przegrał sprawę jedynie w nieznaczej części żądania, tj. jedynie w 0,09%. W ocenie Sądu całością kosztów procesu należało zatem obciążyć pozwanego (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., o czym Sąd orzekł w punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 100 k.p.c., zasądzając od niego na rzecz powoda kwotę 4 283 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (opłata sądowa od pozwu – 666 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 3 600 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 08 maja 2019 roku